

stor Besværlighed det er forbundet at transportere et saa svært Læs, som en Redningsbaad er, paa en Vogn ved Vestkysten i den Bløde Strand, under uroligt Veir — og det er jo altid under uroligt Veir, at Strandinger foresalde — og de, der ere vante til at passere Vestkysten, ville vide, at man med en almindelig Reisevogn mangen Gang har ondt ved at komme afsted; man maa derfor, jeg havde nær sagt, slyde i fuldt Tiirspring, for at Læsset ikke skal synke i; ved det mindste Ophold er det forbi; saasnart Vognen synker ned, kunne Hestene ikke trække den op igjen, der maa kjøres rask, men det bliver vanskeligt, naar man har en meget lang Vei at passere. Dette er imidlertid ikke det eneste Tilfælde af den Art, thi noget lignende hendes ogsaa paa andre Steder, men paa Fjans er der desuden den særegne Omstændighed tilstede, at man har megen Vanskelighed med at observere Strandingsstilfældene, fordi Bjerne, navnlig Rindby, ligge et langt Stykke oppe fra Stranden, og desuden er der, som jeg allerede har bemærket, en meget lang, flad Strand; men naar Havet er uroligt og sætter sit Skum iveiret, saa er Luften ikke let at see igjennem, og det vil vistnok ofte træffe, at der paa Fjans foresalder Strandinger, som slet ikke blive observerede, og som slet ikke kunne observeres fra Land, førend efter at Uveiret har lagt sig, og førend det er forsilbig at komme med en Redningsbaad. Uagtet dette nu, som sagt, kunde tale for, at de to Medlemmer i Udvalget, der have deelt denne Betragtning, kunde komme til at fravaade Dyrrettelsen af en Station paa Fjans, saa have vi dog, som jeg før tillod mig at høre, ikke turdet fravaade det, fordi vi ikke have troet at turde paatage os det moralske Ansvar ved at fravaade en Foranstaltning, som dog muligviis kunde være til Nytte, thi der er jo dog Mulighed for, at en Redningsbaad kan komme til Nødvendelse. Imidlertid vil jeg benytte denne Leilighed til at henstille til den ærede Indenrigsminister, om der ikke, saafremt det foreliggende Forslag ikke skulde blive det sidste i denne Retning og der skulde fremkomme yderligere Forslag, kunde være Anledning til at lade undersøge, hvilke de farlige Punkter ere, der endnu staae tilbage og ikke allerede

ere ferskuede med Redningsbaade. Jeg troer nemlig, at vi dog umuligt kunne blive ved at oprette Redningsstationer alle Steder, hvor der kan gjøres Nytte dermed, thi saa vilde vi sandelig tilfids komme til at oprette Redningsstationer imellem de nuværende, idet man kunde sige, at naar de laae tættere ved Siden af hinanden, saa kunde man saa meget tidligere komme til at redde. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Winther: Jeg vil blot tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister. Det er blevet hørt fra en af de ærede Talere, at der var Bestillingsmænd ved Redningsvæsenet, som tillige havde Forretninger for Strandingskommisfærer. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt det er Tilfældet eller ikke, men jeg vil blot spørge den ærede Minister, om han, hvis det var Tilfældet, da vilde ansee det for at være noget Unfseligt, eller om det ikke snarere vilde være rigtigt, at det forbydes Folk, der have Ansættelse ved Redningsvæsenet, at have slige private Forretninger. Det kunde maaffee være vanskeligt at faae det at vide i alle Tilfælde, men jeg troer dog, at man, naar der var et Forbud derimod, vilde kunne sikke sig imod, at det ikke blev almindeligt, at Sligt var Tilfældet. Jeg vil altsaa blot spørge den ærede Minister, om han vilde ansee dette Forhold for unfseligt eller ikke, eller om han ikke troer, at det kunde være godt at give en Bestemmelse mod Sligt.

Høgsbro: Dengang jeg først saae dette Lovudkast og deri fandt, at man havde tænkt paa at oprette en Station paa Fjans, undrede det mig, efter det personlige Kjenndskab, jeg har til Forholdene paa disse Vesterhavssøer, at man ikke ogsaa havde tænkt paa at gjøre det Samme paa Amrum, der jo hører under Kongeriget, og hvor der efter min Formening var fuld saa megen Grund til at have en Redningsstation som paa Fjans. Da jeg imidlertid i Motiverne fandt, at Ministeriet støttede sig paa en Indberetning af Krydstoldinspecteuren, Capitainlieutenant Hammer, opgav jeg at bringe denne Sag paa Bane ved første Behandling, fordi jeg kjendte denne Mand som den, der